

Katalonija, Girona – julij 2015

Poročilo enomesečne IFMSA raziskovalne izmenjave

Eva Slapnik

Čas izmenjave:

6. 7. – 31. 7. 2015

Mestno jedro Girone, v ozadju sta cerkev in katedrala

Kraj izmenjave

Girona je čudovito katalonsko mesto, ki leži približno 100km stran od Barcelone v severovzhodni smeri. V Gironi prebiva približno 100.000 prebivalcev, tako da življenje poteka podobno, kot v večjih slovenskih mestih. Mesto je od bližnjih plaž (Platja d'Aro, Lloret de Mar, Roses...) oddaljena približno eno uro vožnje z avtobusom. V starem centru mesta stojita cerkev in mogočna katedrala, možno se je povzpeti tudi na obzidje, s katerega je čudovit razgled na celo mesto. V starem mestnem jedru je vse dostopno peš, spleča se obiskati tudi ogromen park La Devesa, sploh ob vikendih, ko je tam odprta tržnica, na kateri prodajajo odlično sadje, račje mladiče in še marsikaj zanimivega.

Pogled na katedralo z enega izmed stolpov obzidja v Gironi

Komunikacija pred izmenjavo

Od organizatorjev sem dobila kakšen mesec pred izmenjavo e-mail s seznamom vseh študentov na izmenjavi in imena naših kontaktnih oseb. Kasneje smo prejeli še povabilo za pridružitve facebook skupini, kjer smo tekom meseca tudi komunicirali med sabo in z organizatorji. Moja kontaktna oseba me je kontaktirala šele kakšen teden pred izmenjavo, saj ji prej niso dali mojih podatkov. Dala mi je nekaj napotkov kako prispeti v Girono iz letališča in nekaj informacij o nastanitvi.

Sprejem s strani tujih študentov

Na dan prihoda me je moja kontaktna oseba počakala na avtobusni postaji v Gironi in me pospremila do študentskega doma, kjer smo živeli. Malo sem bila razočarana, ko sem ugotovila, da ona zgolj študira v Gironi in mesta ne pozna prav dobro, saj mi ni znala dati pravih informacij glede česar koli, kar sem jo vprašala. Se mi je zdelo, da je za vse iz organizacijske ekipe, ki smo jih spoznali, to zgolj dolžnost, nihče se ni zares hotel družiti in preživeti časa s študenti iz tujine.

Nastanitev in prehrana

Prebivali smo v študentskem domu RESA sredi študentskega naselja Montilivi. Dom je približno pol ure hoje oddaljen od avtobusne in železniške postaje, malo več od centra mesta – pomemben podatek, saj avtobusne povezave po 21.30 iz mesta nazaj do doma ni. Študentski dom je zelo urejen, nekdo od zaposlenih je stalno prisoten na recepciji in če rabiš kar koli, jih preprosto prosiš in večinoma so ustregli vsem našim prošnjam. Edini problem z zaposlenimi je ta, da nekateri ne govorijo niti besede angleško in pride še kako prav, če znaš vsaj nekaj španščine. Veliko je skupnih prostorov – TV soba s kavči, terasa, notranji skupni prostor z dvema mizama za namizni tenis, biljard mizo, avtomati s hrano in pijačo ter kavomat. V enem izmed prostorov je urejen fitnes, ki je za študentski dom kar dobro opremljen. Vsak od študentov je živel v svoji sobi z lastno kopalnico, kuhinjo pa sta si delila dva študenta. Soba je bila zadostno opremljena, kuhinja pa zelo pomanjkljivo, zato je bilo kuhanje kar velik zalogaj, k temu pa je še dodatno pripomogla zunanja vročina - 40°C, v sobi pa nisem imela občutka, da bi bilo dosti manj. Kuhali smo si večinoma sami, včasih smo si kaj skuhal skupaj, včasih šli tudi ven jest, cena obroka 7 -15 €, odvisno od restavracije. Čisto blizu študentskega doma je kar velika trgovina, najti pa se da tudi manjše prodajalne sadja ter mesnico.

Delo na inštitutu

Moj študijski obisk je potekal v Centru za kardiovaskularno genetiko, ki deluje v okviru Univerze v Gironi (UdG) in Raziskovalnega inštituta za biomedicino (IdIBGi) v Gironi, Španija. Moje delo je potekalo v sklopu projekta z naslovom Cardiac genetic variations related to sudden cardiac death, ki je eden izmed projektov, ki jih izvajajo v Centru. Namen raziskave je ugotoviti kako genetske variante v regulatornih regijah DNK vplivajo na pojav sindroma Brugada, enega izmed možnih vzrokov nenadne srčne smrti. Moja mentorica Mel.lina Pinsach je bila vodja tega projekta. Naše delo je potekalo v raziskovalnem laboratoriju. Moja izmenjava se je začela v ponedeljek, 6. julija 2015, in trajala polne štiri delovne tedne, do vključno petka, 31. julija 2015. Moje delo se je zjutraj začelo okoli 9.30, trajalo pa je po navadi do 13.00, včasih dlje. Vsak teden sem imela kakšen dan prosto, saj je imela mentorica drugo delo, kar se je dalo super izkoristiti za kakšen izlet. Delo je večinoma potekalo v laboratoriju, kjer smo izolirali kardiomiocite iz humanega človeškega tkiva in jih skušali vzgojiti v kulturi. Uspešno smo diferencirali kardiomiocite iz fibroblastov in jih opazovali kako utripajo v

skupkih. Delo je bilo še kar zanimivo, čeprav nekateri postopki trajajo ogromno časa, pravega dela vmes pa je bolj malo.

Mentorstvo

Z mentorico sva se zelo ujeli, na splošno je bil cel kolektiv zelo prijazen do mene, vsak mi je z veseljem razložil kakšno novo stvar ali pa mi celo dal nasvet, kako še bolje preživeti čas v Gironi. Na inštitutu je vladalo zelo sproščeno vzdušje, med odmori smo vedno poklepetali ob čaju ali kavi.

Socialni program

Socialni program je bil zelo slabo izpeljan, nad čimer smo bili vsi na izmenjavi zelo razočarani. Moja kontaktna oseba ni vedela pravzaprav ničesar, tudi ostali organizatorji so se izognili večini vnaprej planiranih aktivnosti. Izpeljana je bila le orientacijska igra po Gironi v prvem tednu. Kljub temu smo si kot skupina dobro zorganizirali prosti čas, kadar smo le utegnili smo se popoldne zapeljali do bližnje plaže, si organizirali vikend izlet v Barcelono. Možnosti je res ogromno in nikakor nam ni bilo dolgčas. Močno priporočam ogled Port Ligata, kjer stoji hiša, v kateri je nekaj časa živel Salvador Dali, ogled Barcelone, tudi national food and drinking party se je super razvil.

Port Ligat, pogled z vrta hiše Salvadorja Dalija

Barcelona – Museu Nacional d'Art Catalunya

Prevoz

Pot do Girone sem začela v Ljubljani, od koder sem se z GoOptijem zapeljala do beneškega letališča Marco Polo. Z letalsko družbo Vueling sem letela do Barcelone, od tam pa z avtobusom do Girone. V Gironi se najbolj splača kupiti mesečno vozovnico. Na voljo imajo takšne za 10 ali 50 voženj, priporočam slednjo, saj se po vročini nikoli nikomur ni dalo hoditi peš do študentskega doma. Imajo dobro urejene mestne linije za bus in res se ni težko znajti. Seveda pa kdaj pa kdaj pride prav tudi taxi služba, taksisti so zanesljivi, tarife pa podobne kot v Ljubljani. Veliko smo uporabljali medkrajevni promet, ki vozi praktično do vsake vasi in plaže v bližini.

Splošna ocena izmenjave

Na splošno sem bila z izmenjavo zadovoljna, saj je to res izkušnja, ki jo moraš doživeti. Če bi bil bolje organiziran tudi socialni program bi bilo pa odlično.

Stroški

Letalska karta - 150€, mesečna karta za bus - 35€, cene vlakov in busov za v bližnje kraje približno 5€ v eno smer. Cene hrane in pijače podobne kot v Ljubljani.